

Meditatie.

Verknocht aan de muis

GITTE BRUGMAN

GOUTUM Galeriehouders zijn niet gewend aan digitaal gemaakt werk. Toch blijft Aukje Reitsma (68) haar 'printprents' op de computer maken. „Ik doe wat ik doe...”

Toen haar zoon in 1996 een computer kreeg met daarop een tekenprogramma, was Aukje Reitsma uit Goutum gefascineerd. „Daarmee kon ik precies tekenen wat ik in mijn hoofd had. Veel beter dan met potlood.” Ze was niet achter de computer weg te slaan, maakte in het begin tachtig tekeningen per maand. „Ik was bang dat ik al die beelden kwijt zou raken, die in mijn hoofd zaten.”

Nog steeds vindt ze het ontspannen werken met de muis. En spannend. „Zo'n lijn valt soms hoekig en soms rond uit.” Bijna iedere dag is ze aan het werk. „Het maakt mijn hoofd leeg, daardoor voel ik me beter. Anders word ik heel onrustig.”

Al werkt ze met een digitaal bestand, ze maakt geen series afdrukken. Elke print die ze maakt is verschillend. Soms haalt ze iets uit het beeld weg, of voegt ze iets toe. Ook experimenteert ze in verschillende groottes, of op verschillende soorten papier en – al dan niet gedecoreerd – behang. „Door beelden over elkaar heen te drukken, krijg je een ander, soms vervreemdend nieuw beeld, dat heel verrassend kan zijn.”

Dat doet ze ook in haar sjabloon-drukken. Want behalve computertekeningen maakt Reitsma ook grafisch werk en schilderijen. „Ik heb heel lang in het Grafisch Atelier gewerkt. Maar sinds ik twee keer trombose aan hetzelfde been heb gehad, kan ik niet meer lang staan.”

Al twintig jaar tekent ze bovendien met een groepje bevriende kunstenaars model en portret. „Dan dwing ik mezelf twee uur lang naar de werkelijkheid te tekenen. Dat zit dan zo in mijn hoofd, dat ik dat daarna achter de computer kan gebruiken.”

Haar werk is soms luchtig, dan

‘Toen ik zei dat het met de computer was gemaakt, vond hij het opeens niks’

weer zwaar. Zo maakte ze bijvoorbeeld een portret van een knuffelbeer, dat ze heel groot liet afdrukken. „Ik zag in een winkel stickers van kusmondjes. Het leek me leuk als de beer bijvoorbeeld op een kinderafdeling in het ziekenhuis hangt en kinderen zo'n kusje op de beer kunnen plakken, misschien met hun naam erop.”

Aan de zware kant verwerkte ze het thema oorlog in *I am your saviour*. „Dat zeggen alle machthebbers, maar ondertussen offeren ze de jongeren in hun land op.” Om de hoofdfiguur heen liggen opgebaarde lichamen.

Een wat meer neutraal werk is dat van moeder en kind. Het hoofd van de moeder valt deels achter dat van het kind, zo lijken ze een oog te de-

len. „Het kind kent de wereld nog niet, en kijkt door het oog van de moeder”, legt Reitsma uit. Het is werk dat ook heel groot zou kunnen, of dat kan worden omgezet in 3D-beelden, zegt ze.

Ze liet eens een print van een mediterende figuur in zachte zandtinten zien aan een galeriehouder in Japanse kunst. „Hij vond het prachtig en riep zijn vrouw erbij, die het ook mooi vond. Toen ik heb vertelde dat ik de tekening met de computer had gemaakt, vond hij het opeens niks.”

En dat terwijl toch de beroemdste kunstenaars ter wereld zich aan digitale technieken hebben gewaagd. Andy Warhol als een van de eersten, zo bleek onlangs nog, toen enkele 'antieke' floppydisks werden ontcijferd. Ze bleken deel uit te maken van een project van computerfabrikant Commodore om de artistieke mogelijkheden van hun Amiga 1000 personal computer te demonstreren. Onder de werken die Warhol maakte, zaten een computergraphic van een Campbell-soepblik, een zelfportret, een banaan en een Marilyn Monroe.

Toch ziet Reitsma hem niet als haar wegbereider. Ook voor een computerkunstenaar staat de eigen creativiteit voorop.

Moeder en kind.

Moeder en kind, met beer.